

உ
கடவுள் துணை.

உலோமரிசிகு நதிரம்.
நூறு.

—(*)—

இஃது.
களத்தூர் ஆயனவேகபாஸகர்
கந்தசாமிமுதலியார் அவர்களால்
பாஸகபிடிபபட்டது.

—(*)—

இஃது
குப்புசாமிநாயுடு
அவர்களது
சுவாமிநாயுடு அச்சககூடத்திற்
பதிப்பி பபட்டது.

1887.

உ

கடவுள் துணை.

உயோமரிசிசுத்திரம்.

நாறு.



மூலவட்டமான குருபாகங்காப்பு முத்திக்கு விக் தா
வாமுகலேகாப்பு மேலவட்டமான பிரபலோமங்கா. பு.கே.வ
நாங்கடந குறின்றமெய்யோகாப்பு சாலவட்டம் கங்கிதந்
பாழா அப்பாணைக் கண்டுபசிபாறறிமளை கவதிக்கிக் குாலவ
ட்டஞ்சித்தாடுமெபரி யோபாதம நமபிவ, நா லுரோமனெ
ய்கே. பர்நாயன்றானே.

தானாகமுன் னுனாபத லுந்தர் குலானே தவளுமல
பாடினிட்டளையோசமாரகக கானாகுமவாகததுக காதி
புபனாப சமுசயங்களில்லாமல் சொல்ல வவாதே நன்ச
னாகுந்நாழலையென்ற உப்பின் விதிகை நன்னுக்குள நனபி
ன, நதை + சரக் கும்பாரு தானா அருவுண் குகுகெகக
ச்சலம தனை மறைந துலை, நேரன் தன்மைபாரே.

பாருவழலையென்ற வுப்புமுன்றும் பரிபாணை
டானகபாககாள் சேருநீழ நடஞ்சதரணை வந்தினை
யுடபாகந்நாய்ச் செப்பிப்பேயட்டேன் காருகே மகமக

கைமறைப்பேதென்றால் கருவறியுஞ் சித்தருக்காய்ப்பயந்
துவிட்டேன் சேருகீஐந்தாற்றின்பொருளையாய்ந்து செப்
பிவைக்கலும்பதுக்குள் தெளிவபாசோ. க

கொள்வென்றாலதின்முட்சங்காணப்போமோசேகர
மாய்ப்பதினாறுசேத்துப்பாரு குளிலென்ன முந்நூல்தா
னாறுபாரு குறிகெரியுந் குத்திரமோதாறு பாண்டம
தெளிவில்லைபென்ஐந்தாற்கு உகதிசொன்ன நிகண்டல்லால்
பின்னொன்றுமங்க ராவவாறு களியினுட போக்குமச்ச
முனிவரவர ஐந்தாற்றில் கபடாசக காட்டி வைத்தார கருக
தேகாறுமே க

தோனாமல்பாடிவிட்டார்க்குத்தொல்லாஞ் குத்திரங்
களறியவென்றாலகுருந்தாள்வேஐஹம் வீணாகப்போகாது
அதிகபுத்தி வினையாளர்காண்பசலலால் மற்றோருககேத
தோனாமல்கேகாணுமடாநுந்தநூலல் கொட்டினேன்வயி
த்தியமும்வாதயோகங் காணாமலலைபாதே நினைவாய்ப்பா
ருகைபாசைமாநாற்றிறகண்டிடாயே. கு

கண்டதென்ன உலகத்திலவயித்தியமைய கைகண்
டபலன் ஈஐஐஐ, சரிதைமாசகம விண்டபபாநீற்றினத்
துக்காதிசுங்கிவிட்டிவிட்டால்வயித்தியமுமவீணாயப்போ
குந தொண்டிபண்ணிருநவினுட பாதம்போதறில்சொல்
லுவாரிலலாட்டாலென்னுல்சொல்லும் சண்டையிட்டு
பேசாசேச சிங்கமாக்கஞ் சாற்றினேன் பொதினை முன்க
வதானே.

பொருத்திட்டுப்பிங்கானில் பழச்சாறுற்றிப்போடி மணலாய்விழுகக் கிணைத்துக்கொண்டு ஒடி, கிட்டுக்குச் சிறிஞல்கிண், கிண்டி ஒழுதுகினம் சரியில்வைத்தபோது குடிதகிட்டபொ, கெளல்லா மடைபோலே குணமாக, காட்டுமடாபழர் சாறுவேகத் தடித்திட்டுப் பழச்சாறு முன்னிமிம்போது சுவாகடப, யனாதவந்தாகருவாயே யி

தாக்குவாரவிருதிமெ, சுவானுல் சாறெல்லாமோடு முதினத்திலவற்று நாககமா நரமுதகா கண்டால் சாறு வற்றுமட்டுவதாய், ப, வெள்ளைமயசும, நு தோக்கமாய் காந்தசிங்கிடவாசா, னு தினமென்ற வெளோமொன் றுபூசமொன்று காககவேசாரமொன்றுகெட்டியொன்று கண்டிபாரி துநாலு வகழ்ச்சிதானே. உ

பழஞ்சாள திலைவா னுநு சிவந்திசேலசேரு கல்வ, தி ஸ்னையை, க, மடொடி, த, ப, கொண்டு விளேந்தச் சபா, நரச மொன்று திராவகத்தில் வெளோ யென்றிளி, ம, ரி, ப, ந, குசக, ஸ்லாம் நுளஞ்சல்லோ பொடி கதுவாய் விரா ண் கொண்டு நுளமைமயாய்மொருமொளெனக கொதிஞ்சு, ச ண, ண, தி ரிஞ்சல்லோருரு, ி, க, க, ஸ், ப, யா, க, ண், ண, க, கெண, ப, ி, த, க, க, து, வி, ி, க, க, க, ண், றி, யா, ட், டே, . உ

ஆட்டுவாய்சேர்த்த சரஸ்வல்லிமாள் துய்யினினை ராவக, நான் வேகமந்த முட்டுவா பிஞ்சாம மனாத, கொண்டு முசியாமல்மயினபதமாபிப்போடு கட்டிவாய்

சூர்யோதிஸண்டத்தோடுக் கொடுபற்றசு ஸ்ரீமதா ஆதி
கொந்த பூட்டுவாய்திராவக, அதில் குழைந்து உயர்ந்த
புடன்தொடர் குளபூசுபூசே

பூசியேகாயவைத் தமயிலிமெல்லாம் பூழானதுபட்டி
பாண்டி டமபோதி கேசியெனுமடிகனத்த காழியொன்
நி, சிறு ணலாயனாவாசிமட்டுகொண்ட வாயிவற்றகு
பாண்டினைவந்தா யளப்பக்கல்வொன்றா துடதி தாய
புதிதேதாந்தகீள யிளிமீழ்ப்பு கொடுத்திட்டுத் தகிம
கேளாமலரி காணா ந்தெழுதுபோறே.

போற்றுவதுமுதலிய புள்ளசாம, கொங்காமல்வெ
புள்ள பூண்டிபாரு ஆற்றிவிட்கும்பமறு எளிலாதுமப
பட்டியாயகமென்ற நுநுள்ளபா நீறுனகதுகதிதுவா
தினாருககாதிதீழ் தலகட்டி லைகதருட்டுவாசி சாஸ்
தூரத்தானெனவா, சயபுற புத்திரிலலாசசண்டாள பொய்
பெயவேதள்ளுகாரே.

சுளாளுவ தாநாபேரிக்குற்றில்லை சுவரார, பூலை
கொண்டதான்மறைகதநாலே பௌனையென்றசிலஹப்பலாம
கொண்டதாலே வெட்டிபுகட்டிவது விளாளாசால் கொ
ளியென்றபூ, பீழானதாலே குடகிசையிக காலுபு
லணசாலே துளாபிடுமீறசு தக்கசலதீட்டை மாநா
பலாமலமீறாதிடுமீசை னாதென்றே.

மீகாழறுகிவந்தா, வந்தார்க்குமக்கீகா, ச
காரண, மதாலுப்புமா, கம்ப காணுகின்றபாரிபாலாஷ நாம

தாலுநகபடாக முன்பின்னா யுகமையாலும் வேணுமென்
தேயுபரவாசுநூல்கள்தோறும் விளம்பினார் பூராயமெத்
தமெத்த உலாணுநின் உட்ப்பல்லாவேனென்றில்லையொளி
ததெதன்னவழலையொன்றுந்தீட்சைசெய்யாதே. யெ

தீட்சைசெய்யாநாம வழலையொன்றுந் துர்சாசக
செப்பினாதிவேலகவாகி மாச்சலுண்மிமலாயுண்ணாய்
சாஸ்திரபதை மனம்வெறுந் கார்புகதிபண்ணிவருகதினா
க்கால்நீச்சென்றகநீச்சு நீஞ்சலாகுந் பெட்டிலே திரியா
தேயுமெத்துப்பாரு வாச்சகேவழலையொன்ற உப்புதானாம
வகையானசருகுகளிராமாககந்தானே யெ

தானென்றசங்கியுடைய குருந் தானாசகநாரணியில்
வாதமிந் தக்குருவிலாச்சு வனென்றகுருவாலே வாதக்திய
நதானிலககுண்டோ துணு மிசைந்த கேட்குந் தானென்
த உடம்புததைத் தகமுட்டி குருவிலாந் தான்பூசிக
கைககுள்முந் கானென்றது குருந் தினீறிப போருந்
பபந் தசெம்புநிறங்காட்டுவனாணுதே. யெ

ஒண்ணான பற்பகவா... தேனிலமெள்ள விசின்
மேகமெல்லா மொடுங்கிப் போருந் கணனா சமகில
தைகசட்டிசுகொள்ளுந் காயபலமுண்டாகுந் கனகம்போ
லே வெண்ணையொருசுழஞ்சிக்குப் பணந்தான் பறபம்
ரவினாச் சயிலமதை விளங்கிப்போடும் புண்ணிபமேசெய
தவருககந்நால்கிடும் புசுண்டனுக்குமெந்தனுக்கு
துண்டாச்சே. உய

வா துவந் தடுக்கிஞ லையந்நூற்றுள்ளே - மார்க்கமெல்
லாம்பா உவிட்டேன்மனிதாநகாகச, சாதுவென்றுதிருமூ
லொந்நனூலைக- நம்முடையகுறைக்குள்ளேமறைத்துப்
போட்டார, ஏதுவென்றுஅதற்கீடையம்பதூநதா - னிகத்
திலைசொல்லிவைத்தேகனேறுமார்க்கந், சூதுகொணடுபா
ர, திருந்தால்தோயுந்தோயும் சொணமதைகசகதிசெய்
துபட்டாய்வாங்கே. உக

வாங்கியநககருநவிலெருபணந்தான் பூசி- வான்பிரமி
யிலையரை உதுக்கவசங்கட்டிப், பாங்குதிபறகருகரு - உதில்
போட்டாயானால்- பசுலைநிறம்போகாமலபற்பமாருந், தூங்
கயிரியாடே, திரிபலாடு சூரணத்திந் கொங்கலிந் ம
ண்டலந்தான் காணககசுதபரோகரக்கிமுலசகுதவ கிரு
கசிரதூன்மம்பீலிநையுங்கடலிற்போமே உஉ

காஸ்போசும்வெள்ளியொருகட்டிவாங்கி காணத்திரீரா
லெசுத்திபண்ணித் திடமானகுருவிலொருபணந்தால். பூ
சிந் தருமேனி கனையரைஉதுக்கவசங்கட்டிப் புடமேதுரு
ங்கு - உதில்நிறிப்போசும பூசகனை மறவாரே உபண்ணிய
ந்தா னுடலெறித்தாலகாமவினைககீடாகாதே உறுதிபற்ப
ந்தனுபானமுரைக்கிறேனே. உங

உரைக்கிறேன்சஞ்சிலேகயத்தி லுண்டுவரமண்டல
த்தில்கண்ணோவில்லை பிணாககிறேன்குடல்வா கமேற்றமி
தில யெலுமபுருகிப்பருப்பிளவை யெப்போதுமில்லை
நகாககிறவு ரோமமில்லை பித்தமில்லை தாவில்வருரோக

உ

உரோமரிஷிசுத்திரம்.

மெந்தகாளுமில்லை திணாக்கிறதோருடலில்லை மேகமில்லை-சிவசிவாவிதின்பெருமைசெப்பொண்ணுதே. உச

செப்பவேலுயக்ககடு லேசாய்த்தட்டி சிறுநீரிலாதல்பழச்சாற்றிலாதல் துப்புரவாச்செய்துகொண்டு காட்டி. வ்மேலே-துருசுதுருவா னருட்சந்தகன்னை-அப்படிபேயனை விடைதானெங்குப்பூசி ஆமணக்கினிலையரைதநககவசுககட்டி உற்பனமாய நகருடகதில்நீறிப்பேருமோகோ கோவிதின்பெருமையுறுநிகானே உரு

உறுதியென்றலோகடன்பமண்டலங்க னுததமனை கரிசாலேலேகியத்தில் பருதிமதிரெண் . லுமேகொண்டா யானால் பாண்டிவொடுமுலமெல்லாமபறந்தபோச்சு குருதியென்றதாதுபுஷ்டியூறலாசக குணகமேகி செய்கின்ற சோகைபோச்சு சுருதியிந்தப்படியிதான் கருதமசெய்ய சோகைகாமலைபெல்லாந்தீ கரறுப்போச்சே உச

போச்சென்றுவிட்காதே கருவங்கத்தைப் புனிப்பான் மோரிலேசுத்திசெய்து ஆச்சென்றகுறுவினிலேபணந்த ன்தூங்கி அருளானவங்க தங்கப்பிப்போதி காசென்றக ரும்சீகையனாத்துமிகொண்டி கவசரிக்கருவங்கங்கட்டி போகு மூச்சொன்றுமோடாதுகுரு-ததிலமுமுமெவ்வோயாகுமடாழாக்கமென்னே. உச

மூலகமிகநகீருலே களங்குசெய்தால முன்றினன யஞ்சாறுமாற்றுககாணுஞ் சோகைகாமடாபறகவிபடா ட்டைத்தூளி ிசு ினலாமண்டலத்தில் தீரும் கார ள் நீககுழியலபுண்ணுறுமவெட்டைதீரும் நீசெரிப்பு

க்காலெரிவுநின்றபோகும் ஊரகருநாங்கீடானே ரொ
ருவரில்லை உத்தமனெவங்கத்தினுண்மைமதானே. உஅ

உண்மையிற் கப்படிதானெவள் வங்கத்தை உண்டி
பண்ணி மண்டலமேகொண்டாயானால் பண்மையிந்தநீளு
லேமே மெல்லம் பற மதுமடா உலகத்தில் பண்டிதந் தான்
பண்மையல்லே வேணுமடாதே கரோகந் தாதுவாயாதவ
க்துமருந் தேருகது வண்மையினுற்செய்துகெடு நாள்பழ
காம் வந்தல்லோ விம்முன் றும்வாயகருந் தானே. உக

வாய்க்கவேசிறுபாந்துத்தநாகம் வாங்குவந்துகறண்
டியினிலுருக்கியேதான் காய்க்கவேயிலுப்பைபெய்யில்ச
ததுபாச்சு கருடுஒருவிரல் சனமாய்த்தட்டி க்கொண்டு - சீ
கிரமாய்ருவினெலாருடணந்தான் தூக்கி சோத்துவிடுக
கத்தின்சீதலபோகும் பேயகருமட்டிக்காயரை ததுகாசங்
கட்டிப் பேசாதேகுடத்தில்பேணிச்செய்யே கடய

செய்யவேகாகபறபம் தெளிவுமெத் ததிரிகடுகுலேகிய
தில்மண்டலம்காங்கொள்ள அய்யமில்லைகாசமில்லை மு
லகதுளளே ஆணிமுளையிலேபடாமேகம்காலே பாய்ப
தில்பிறநதுபஷ்டதிரக ளபுறறு குன்மயில்லைபித நமில்லை
துபுஷ்டி னையலனாகைகவசமாக்குமபறபந் தாரணி
இலசொல்லிவிட்டீடதனதுபாரோ கடய

கனாதானபூரியிலே உப்போமெந்த நன்னிலேமூன்
 று உப்புசவுக்காரந்தான் மனமதானபேயாகருங்குவேறெ
 ன்மெண்ணி மாளுவார் தினமுடிந்தமாக்க பாரார் கன
 மானபொன்மென்றுபண்திவேறே கம்மாளன் தான்செய்
 தகதைதாயட்போலே சினமானகேசாதிபாலைஷமெத்தசெ
 யபுவாலார் ந்தையெல்லாந்திரட்டினோ 152

திரட்டினாநபுக்குவெருநாமங்கள் கேசாதிவழக்க
 மலலோசிதகாசொன்னா மாநட்டினொன்றுசொல்லி உ
 லநாதி மதிமயங்கிப்பலநாலின்வகைகோணமல உருட்
 டினதேயல்லாமலனுய்க்குககேங்கா யுடைககறியுமோவி
 துதானுவுமைஅயயா குருட்டுநாய்சலுக்குததாவுகிற கு
 ணமாச்சுஆனேகண்டகுருடர்தானே 153

குருடனுக்குப்பால்பிறந்தான் கொடுகுபோலே கொ
 ண்மென்றுகாட்ட அவன் நடவிப்பார்த்து புருடாட்சிகுழ
 ன்கைவிதைதவிமுய்க்கினுக்கால் பிழை குமோ வென்று
 சொன்னபுதுமைபோலுங் கொருடனுக்குப்பறவைகா
 டினாப்போல் கஞ்சிகாமம்புத்தியுள்ளோர் வேறுண்டென
 பா திருடனுக்குந் தானுதுவழலேமாய்க் திராயத்தக
 மிலேசாகசெய்திடாமே 154

செய்திட்டதகடுதன்னேப்பழங்காடிகளுள் தீப்பாவக்
 காச்சிபதில் தோயக்கச்சுகி மெய்திட்டமாய்க் குருவி
 லொருபணந்தான் தூங்கி விரவிவிடதநிதட்டி மேலு
 முங் கைதிட்டமாஞ்சிலையினைச்சிஷைகக் கல்லத்தில

நாத் தெடுத்துகவசஞ்செய்து வைத்திட்ட சூக்துடத்தில்
மறபமாகும் மாநிலத்தில்தமுறைமகிமைதானே நடு

மகிமைபெற்ற வெண்கலம்பித்தனையிரண்டும் வாங்
கிவந்துலசாரத்தட்டிக்கொண்டு பகலடைப்போல்பழ
கவெதுப்பித்தேசிப பழச்சாற்றில்கோயகிடவேசுத்தி
யாகும சகலகுருவான சிலேடணந்தான் தூரீசித் தடவிவி
யிருநககத்தின் கட்டிடமேலே சூக்தமுறையாகும்குட
ததிலபோமும்போது குருநீற்றுப்பற்பமென்ன குணந்தான்
தானே நடு

குணமானபற்பதசைத தேனிற்றொள்ளக் குன்மம
பீலிகையெல்லாகுடியோடிப்போம கூறிணைநரமானுவ
மோடுங்காமம் சன்னதாரந்தாதுவிரத்திகாணையுண்டாம
பணமான தென்னசெய்யும் பாதாளத்தில பாயுமென்ற
சொல்போலேஇந்தபறப மணமாகுநரநிரையு மாநிப்
போகும் காலேகிவனென்னவேமதிக்கலாமே நடு

மதிக்கலாமப்பிரேகம்மினையெண்டு மகிமைமெத்
தமகிமைமெத்தவுபாசகத்தில் துநிக்கலாமகேசலத்தில்
கத்திசெய்து குருநீற்றுப்பற்பகுருவிலொரு பணந்தான் தூ
கி விதிக்கலாமிருபுறமுந்தடவிகொண்டு வெண்குன்றிம
ணியேரைகவசங்கட்டிக் கதிககவே குககிடமாயப்போ
ட்டபோது கனமானபற்பமிதுகண்டிகொள்ளே நடு

கொள்ளடா அமு காலேகியத்தில் கொண்டுவிவரம
ண்டலத்தில்தீரும்கோய்கள் கள்ளடாரேயிந்க்கு மஞ்ச

ளகழிசசல் காதல்பரதாபநீழிவதீநும் வீள்ளடாபோ
காதுகீர்ச்சிறுத்து மேலேறுஞ்சூழைமுதல் வீசுகீருந்
தள்ளடாபெண்மாய்நைகமூன்றுதிங்கள் சதிததயாதேனை
மென்னசவுக்கியமாமே

ஆகுமேசூதமொருபலநான்வாங்கி ஆரைத்தளம்
செங்கல்நாள்மஞ்சளதுளில போகுமேயென்காரர் செந்
தீயீயம் போகிடடாலதுதானே பிலநகந்தி யேகு
மேசூகாபீகாநிலிட்டே யெடுத்தருவதிலொரு பண
ந்கானபோகி யேகுமேகிறுகிறு கதுப்பாங்கிமிக்க வீணா
நதுவிட்டிருதபறபமனியாதிக்காமே

வியாதிபோய்வுழி கியசரானிதன்னில் விருதானப
ம்பமதைமர்ந்தலந்தான் பாய்தியாடல் மணமபாரசது
கொண்டாயானால் பறக்குமேமேகமிருந்தநகானப்பா
யாதிசுணம்வாயிலவந்தசட்டி குககால் தூதறிவிட்ட கல்
வேறுகொப்பளிப்பாய் தயநாநீயெயென்று செகமுன்ன
வாழ்க்துஞ் சாதின்கம்பற்பத்தைச்சாற்றுவேனே.

ச.தறுவேன் சாதின்கங்கழற்குஞ்சிராலு சவரபரசு
கொளுந் தவாசநறுவாங்கி னுறறிவிடுகளை சாதின்கங்கழ
னை உச்சிதமாயத்தோளாந்திரமாகது விடபாதிநு
ததீயாரிப்பாய்சாறுவாத்து பதங்கண்டு ஆநகிவிடு கத
தியாச்ச தீர்ததுவிஞ்சுருவினொரு பணந்தயோயா
மெருஞ்சிக்ரவசமிட்டிப்புடஞ்செயவாயே,

வாய்கொள்ளைப்பேசினால் வருமோவாதம் வாசித
னைச்சிலவழித்தால் வருமோவேயாகம் காயில்லாப்பழமா
மோவேசமாக்கங் காவகமில்லாடடால்ஞானமாமோ
ராயில்லாப்பிள்ளையுண்டோ உலகவாசந சமுவுகின்றந
றிலே யாவேசமாதி காணும் போனா குச்சொன்னதினாலொ
ன்மயிலே பிடரிவழிமராககதைதபேபிசொன்னனாகேத ()

பேசினதுமுன்னுனாதகஐநாறுமாளே பேசுவைத்
தேசத்தினாலேமறைதகாசித்தகா காயில்லா உலகமுனி
தேசைக்குள்ளே உலகில்லாம வெளி யானச்சொன்ன
மோசமென்று இருமூலாகிழிந்தபேரட்டார் மலசூரு
தாக்கெல்லாநே மாககார பாஸவதி லொலபா டவைதகா
நூலகனதேதாறும பற்றிந் துபா மதாலும்பனிபொண்டா
வா டே

சுசு

ஆன் பிபனிபொன் தக்கும்மேகே மசிகந மாகாமல்சே
வரிதா மாகாலொலாம பூண் மறந்து மாககாரபால் ரு
தகதாலுநி மாககிவொலாமறிவசினால்மையதுந தூண
வதகொகா காமடைந் காபே மாலசூரு ககிலேய் துதேகா
மறுமதேகா மறுமப்பா மாககால சலமென்னானமெ
ன்ன மரணமடைந் காபேமாலமணிதாபமுதேவ சூரி

மணிதொல்லாமரணமடைந் தார மெல்லா மனநிரக
கிலுந்நாற்றில்வழியாய்ச்சொன்னோன் சனியலேப்தேய

த்தரெல்லாங்குடிக்கொண்டு சமாதிகுளடங்கிவிட்டார்
 ட்டைநாதா கனிவுவந்து சொன்னதையும் கிழிகதாரை
 யோ கண்ராநிகண்ராநியென்னசொல்லேன் ஆனீதமாய்
 ப்போகுதையோமனிதர்வாழ்க்கை ஆனாலும் புத்தியில்
 லேசண்டாளாக்கே

ச'வ

சண்டாளாபரியோரைஅடுத்துக்காரு ஸாஸ்திரக்
 தில்விநயம்வைத்துத்தாங்கிப்பாரு பெண்டாட்டிப்பிள்ளை
 யுடகழுக்கைகூட்டிப் பிதறுகிறாயபோனவியா கொடு
 ப்பாளோசெல்ல நிண்டாட்டிப்பணனாகே யுடககேபுண
 ணியஞ்சேரா வளைமினுள்ளேசாரபபாமபைக் கண்டாக
 கால்சந்திரனுமொடுக்கமாவாகவசமிடச்சாதின்கபற்ப
 மாச்சே

ச'ள

ஆச்சப்பாலிங்கபற்பஞ்சுமெத்த ஆயின்பாலசந
 க்கனாயாறசோகதுக்கொண்டு தோச்சுண்ண மகா லக
 தில்மேகவெட்டை குலையொடுசன்னியெழுதேதாஷநதீருந
 தீச்செயாமல்வாண்கழலகநுள்ளே சிக்கிப்பின்ற வாய்மவ
 லலாந்தீருநதீருந காச்சலகுளிரணமாறலநாடமா'லக
 ன்னததில்குயெழுதலகடந்துபோமே

ச'அ

கடநதுபோமிக்குருவில்வீரர்பூரங்கானகத்தி பழு
 கோடுசேருமாநில்துடாந்துபோஞ்சரககெலலாமணியோ
 லாடுந் சுகமானஉபசரங்களியமாகும் படர்ந்துமணிகள
 ங்கா ஞ்செந்தாரித்துப் பாச்சினுல்லோதைபென்ற பரிசு
 மாசும விடநதானேசிங்காவலேலாகத்தாக்கு வீரனென
 சித்தரெல்லாங்குடிக்கொண்டு

விளம்பிவினாந்சிங்கியினால்செத்துரபறாம் கொணர்
சயநுகொணர்உலகத்துள்ளே பழயினெரிசுக்கொணர்
ந்கமேமருந்தேயீந்து பரிகாரஞ் செயநுவரப் பாவா
ந்சு தளம்பியலவேதிரியாதேகிபாழந்நம் நயிலருந
வருநந்சலகதகரும் உளம்பிலக விகருநவில் கா
ந்சரிசு உசிதமடாதுருசுருஉடைககிநகே. நடு

உகாந்தவகைபெதென்றால்குருகாடுநாறு உப
நிட்டவீரமென்றுநூரமொன்று துணாநகை பூககி
நட்டகதொன்று சுருக்ககமகந்சு தருசு கபபபரிந
ந்சிசு அண்டந்நிசு கன்னந்நுள்ளே என்மகனேகொந்ந
ன்னநிதுக்குப்பநிபரிநததகன்னந்செயசதுடோச்சவு
நாரத்தை மிளகளவெனநததுடன்குடி யாட்டே நடு

ஆட்டிவிநி அண்டநீததெளிவினாலே அடைதட்டி
ன்னதகிவெளித்துவாங்கு பட்டிவெல்லனபலயாகேகாவுந
பபபாநகாலபல்க்குமையா அக்குருக்கான் பட்டபோ
தாந்நட்டிவிடும்நசமிதிலே கட்டிப்போங்கஒருமாந்ந
லுமந்சமாயககாணலாசக வீட்டிவிருந் தாயிழையைக்
கந்சிசுக்கொருசு வினாயாட வேவுநாதகேன் விளக்கு
நாடு. நடு

மாறடாதுருசுருசவுக்காரத்தை வளமானகெடுக்க
தப்பூசுநூநீறடாசுணனும்பா மிந்தச்சுன்னம மேரான
காணககணிபோலாட்டும் கூறடா இம்மணிக்குப்பபா

நாயு பைந கொண்டு வந்து கவசமிடுபுடங்காப்பத்து தீச
டாசவவாறுகாமிடடு சோததுருகக மணியெய்வனசுவக
இலகூழே. (ருக)

சிவ துடனே தங்கமொன்றுநாமொன்று சோத
நுக்கச்செய்தாரமசெய்தாலேபா அபததரிஸலோவிக்ரந்தி
லேககுஞ்செய்யபொன் ஆலையாதேசாண்வயிறு அகலிமா
டா குமிததிருக்கவேனுமோ மலேபோல்தககம கொளாட
மலையாட்டியாடிகோ கந்திரிபா ககோதலசதை அதுசரிப்
பலாகருசெய்யன்னவாதக தலைநெறித்ததுப போகாதேதாசா
தத்தாட்டே. (ருச)

சாரதநில்குருபபூசுறுது ஓது தந்தப்போல் தாடு
டாபெய்சிதன்வம் வீராநிலந்நூல் பொழுதாய்ப்போடா
வேதைசெல்லலே லுறவே ன்ருசாமாட்டே துர திலலை
யாடே அடுத்ததுப்பாரு கலையாலவெழயுப்பு சுன்னஞ்சன
னங்காரதனைநகண்டாலு மாநாரமபான் கந்தமடா நீல
லாட்டில்கடினந்தானே. (ருந)

கடலமொன்றுதள்ளாதே துருசுசுன்னநாண திரு
வ்வித்தகோலலாசுசொல்லவைதகா படினமதுமேமொ
றல்வழிலைபாதி பண்ணு டாலசிங்கியில பமக்குடக
னக துடிக்குக்ககண திருக்குதராசன் துடியாடகதயுன
னிமாயத்தொண்குசெய்வான் அடியிருகதும்நடுமுதபடி
மபோலே தெய்ருல அறைகிறேன்சுளுக்கைமெல்ல வறிக
திட்டாயே. (ருக)

உரோமரிஷிசு த்நிரம.

அறிந்துகொண்டிவழலை சவுக்காரஞ்செய்யி. அ
 மதையதத தய ரயாயனதஞ்செயதா விரிநதுதையா
 நீனேலயண் ணான்சீலை யெனாபபதறகுச் செயதாதோ
 வியுண்டோ பெரிந்துமுன்னாள்பாருசெயயுமபேபாதி
 நீனா சிறறறிகாலமயங்கிவிட்டா திரமபேபாதாது எந்
 திட்டார்சித்தகொல்லாம்பேசுககொண்டு நசனுடையபுகி
 முன்னாநியம்பினுறோ. (1)

இயபபுகின்றவகையேதுஆகியுப்பு நசனுப்பு
 நென்னஒன்றேபாச்சு சுயம்புலங்கமென்றுபா
 தென்றுபா எநாதிசுபபதகரவிசு எடாதானென்றும
 பிலாசுருககாநாவிசுகமென்றுப் ஞானதிஷ்டக
 காராசொலயாரணுபபென்றும பயம்பி
 தகசசொன்னதல்லா. (2)
 நென்னிலை பறறிப்பாரவர்க்கதிடகடபளிக்குகானே. (3)

பளிங்கென்னசிவரா முத்தானுச்சு பரபலார
 ருபமலலேலாசிவப்புமாச்சு விளங்கியலலேலா சொட்டு
 கித்த
 னைலலாதுப்பு வேதனுப்புருவாச்சு வேதேயர்
 லே முள
 கமெலலேலா தூரொன்றுக்வாசனகோடி முட
 ககேளென்ற
 லேலேயு
 றுமாச்சு உளங்கருகாயசொலலு
 கதேயன்
 ச
 யுபபபவவொன்றுமிருதென்றும
 ரவிதானெல். (4)

ரவியென்றுங்காலென்று முத்தமென்றும
 ராசொ
 ன்றுபூரியுடகமென்றும புவிபென்றும
 பூபென்றும
 யோகியென்றும புல்லென்றும
 பொலபாதிதா
 னென்றும
 குயிதெயன்றுதாயென்றுவந்தானென்று
 ககுரு

நினைந்துஞ்சுட்டகக ரக நானென்றுத் தனியென்று முடி
பெயறுமகா ரமென்றுஞ் சந்தியென்று. உரோமரென்று
ஞ்சாற்றுவாரோ. கூறு

சாற்றுவாரகழலைவென்றுமென்றுநினைந்துஞ் சவ
காரகநா னென்றுஞ்சாரமென்றும் பூசகரல. சரோணி
தாமபுஷ்டி பொன்று. புலம்பந்தாவிடமென்றும் பூந்
வறும காக்ககையிலமேகசலவிதகநென்றுக கரமென்
றும்பங்குநிசகதிதாநென்றும நீலநிபா நுக ரிசெய்
றுமண்டமென்றும நீசமாலமுலமென்றும ரயில்பேய்.

அடி கானேகதிவுக்கு மாதியாதி ஆகாசபிரமபிறபத
தமுாதமென்றுங் காநாபச்சையென்றும நீலமெனாநக
கலவென்றுகதானென்றுக்கமரியென்றும வெடியோசை
க்காரியென்றும ளில்கானென்று மேகமென்றுஞ் சன்ன
மென்றுமவிஷ்ணுவென்றும ருடியானவிடமென்றுங்குச
நியென்றுங்குராயில்லாச்சுவமென்றுங்குறுவாரோ. ()

கூறுவாரகூர்மையென்றுபிணங்கியென்றுங் கூச்சந
ற்றபேரெல்லாம் நடுதானாசக வேறுவித மொன்றுரில்லை
சாத்திரங்கள் மெய்யாசபபாடிவைத்தார்வீண்தானல்லால
ஏறுதற்குததீட்சையொவ்வைதமதைததுப்போட்டார இது
னாலேசவுககா ரமெளிதாய்ப்போச்சு நாறுகாறுகின்றமணி
மேனாடேநீருஞ்சோநதால் நாமென்னசொல்லுவது நாட்
மெளளரோ, கூறு

உள்ளமென்றுமனந்தானே ஆறிவதாச்சு ஒரோகோ
ங்கொண்டவகெடுதலாச்சு காளமனம்போவகெட்போ
புறநாடுகளைவிட்டு காண்பதெட்போ கண்டாலுங் கங்கு
கை வெள்ளமென்றபாலநந்தி யேறலெட்போ மேலாள
நாபா கந்திசாவகெட்போ பிள்ளைகளையுங்களபு
திகு மூ
கநாலேயெழுகதறிநீராண்குமட்டபுலமெட்போ
காசு

புலமெட்போமென்றுசொல்லி புலகந்தோமெட்பு
கதியறிந்தவாபோலே பரியாசங்கள் குலமபுருக்னைப்பய
லெடுதலாங்குடிகொண்டி நுநுஷாக்க சாதகிசங்கு
பொய்யொன்பாக்கள சிலம்புபோலிருக்கமுமெந்தாய்க்க
னவிதைதேவையாளமகளுகருகித்தியமேக கலம
பெலகலம் தந்தகமகனையுதன் தனக்காகசு கொண்டு
தேவகமகமகனே.

கங்குலகந்தியாடி லுல்லிடாபோமென்றுக காசு.நீயோ
கொண்டுமகமே ம் லாயோ ஆங்குலோ துடனைவிடு
கங்குலகந்தி ஆண்டாயாமெடுகங்கு லகிண்டமண்டப
கண்டாமண்டபிண்டிந்த சோமமீபாதே மண்டலகலோ
பொய்யொன்பாக்கள முண்டோ டுங்குலகந்தி
ஆங்குலகந்தி நக ஆங்குலகந்திவழிகெடுக உளமபு
ச்சே.

போச்சென்றுவிக்ககே தருகசன்னை புத்தியை
போகதிடசை லுள்ளே ஆச்சென்றுதிருமூலா
காசு.நீயோ ஆங்குலகந்தி நக ஆங்குலகந்திவழிகெடுக உளமபு

ன் உருக வித்தை கநீச்சையாறெறியான சித்தர்களும் நி
சுழ்ச்சுப்போகா முச்சென்றகாரத்தின் முடிநான்காணே
ன்முடிக்கவிடங்கண்டவோமூர்த்தியாமே. கூள

புரத்தியாஞ்சாரத்தைக்கட்டும்பூர மோசயில்லைசா
ரகதாலதுருகுகன்னங் கீர்த்திபென்னதுருசாலை சொன
மாசக விகவனொன்றகுளியைது கைக்குளளாச்சு வா
த்தையினு பகட்டுவதே தக்காச்சு மனங்குவிக் துபுடிக்
தாக்காலாராதுண்டோ கார்த்திகைபாந்ருகன்னபுதைக்க
புதைதயலெல்லா வசமமாளனெடு நகடித்தாண்ணாடி காணே

கண்ணாடி சிலமுடித்தகனுப்பினாலேருவதையோழியா
லமாணடு தீபானுன விண்ணாடிப பாரத குற்றம் குற்றம்
வெறுமண்ணாயப போச்சுசயன் விதைகயெல்லாப ஒன்
கணுனமவுளவமன்ற யோகமவிட்டால ஒருபேரதும்கிதகி
ராலலைகாதந்தாணும் பெண்ணா கண்ணாசதன்னை விட்டா
கதா பபேரின்பமுத்திவழிபேசுபெடேன். கூள

வேசுவேனிடகலையே சந்திரகாமதம் பிள்ளைதானா
திக்கணுதியாச்சு நேசமதாய்க்விருந்த சுடாகானிங்கி நீய
காமலொன்றானுலதுதான்முத்தி காதலாய்ப்பாராதகா
க்குதுதுதான்மோட்சங் காணாமேர்க்கொன்ன காமதேக
ஞ்சோதனையாயிடகலையிலேறவாங்கி சுழிமுனையில் கும்பி
ததுச்சொக்குவீளே. எய

சொக்குவீரிசோசகஞ்செய்யவேதான் சூரியனுஞ்சக்
 டுனுமொன்றாய்ப்போகும் அக்கினிபால்மதியமுர்தங்க
 ள்கட்கும் அப்பனோரோய்களெல்லாம்மெந்துபோச்சு ப
 குவந்தில்லேதகமங்கேசித்தியாச்சு பதினாறுபன்னிரண்டு
 றுருபத்தொட்டு முகடியமாயினுவெல்லாமடசகியாட்ட-மு
 ள் ததபதினாற்தழில்வாங்குவாங்கே, எஉ

வாங்கியத் தப்பனிொண்டி னுள்ளேரேசி என்னிதின்
 மவிடமல்லேலாசூரியன்வாழக்கை யோங்கியிதொண்ட
 முமறிந்தோன்யாசி உறறபாமடிநானேபதினாறுநூதகா
 வகிதின், நகாலடி கான்பன்னிரண்டு சார்வானபதினாற்தழில்
 ள்வாவகி யேங்கினைசப்பன்னிரண்டில் திதுத்தழில்
 முத்தபுரிபட்டமடவகிததுபபாரே எரு

பானாய குதிராபட்டம பாய்ச்சல்பாசக பாய்ச்
 லேயிடுக்காதே சுத்தத்தன்னை நேரயயாரொண்டிதழில்
 வேலைத்து நிறைக்கசநாசிக னானாதகியானம்பண்ணு
 னாய அருளுலகதானுஞ்செவ்ஞால் குறிக்குள்ளே தான
 டங்கிகொணங்கிதைய ஆனாய உனக்கீழி சொல்லப்ப்டோ
 றேன் அருளையுள்ள வெவாமகனென்றழைக்கலாமே. எரு

அனையதுவுல்ல பின்னையா னுநன்று ஆகாது
 டர்களைச்சொற்காட்டேதாஷம் பிழைப்பதற்கு வழிசொள்
 னாலபாக்கமாட்டான் பெண்டாட்டி மனங்குளிரப் பேச
 மாடுஉழைப்பதற்குச் சென்னமெறித்தானேயல்லா சுலு
 விதனக்கெவ்வளவு முண்ணீடாவில்லை யினப்பமிவன்பேச

6121

61 65

6/17/77

6165

பொய்யா துஷ மகிழிலே சாரச்சம்மை மேயட்டா
 ஸ்துருசுருபொய்யாபடேச்சு எய்யாபடுமதிசு:கா
 பேற்றி பொய்யாட்டாஸுலிலாக,உதேழி - படி வைப்பாக்க

தெய்விகதைபோல உகாட்டுகிறேனுன் எனது கவ
 னேனா டாய வையாடு நெய்மகன் புனகரு புனாஸி
 மாமுலரிவ சாபமவருமெழியிதாமே எய்

வழியுண்டுகலலானையாறுக்கு ாளே யாகாகவிந்தது
 கமையாசசு சுழியாவெய்யுபுவேரெமச சுந்தசல
 லைவிட ாலொன்றுகில்லை வழியசசசா டாடாக
 டிப பாழானஉடம'சரண்'து முயிரு ால நப சரி
 ாகருவரு மபிபுபகல னிராலே கட்டு ாருடபூக கக
 'மககானே எசக

சு முடி தபாந்ந்துச வ் கசசுமதுபோதா கலமு
 ாசதுவல்ல மெ பு ானை உது பட்டினிடே சால ரு
 தாநநேர ாயா டி ாபோதுபவிச சென்றுமின்னி
 ா ாபாபிச ா டலாபாலேதேதான் முழியுழி பா
 ால ாரிவநாபோகச சட்டிகளையிடுவிலே ஆபதுண
 தட்ட சோமப னுண்டோமென்றுசொல்லுவாரோ அய

லாரு ாமநி ாசம்பிரிட்டோடி வறுவென்றுசீ,து
 ா ாமாண ாணியோ நீதேநீரு ா சவாநககேது ா
 வடு ாடதேச ாகவே ாறு,கத்பபபகக க ா ாசககக

னேலமிச்சங் கு டக்கிறதுப்பி டக்கிறதும் தாதானையா சீரா
னமேல்வாசல் தமருக்குள்ளே சிங்குவைநாலங்குலமுஞ்
செலுத்திடாயே அக

செலுத்துவது உண்ணாக்கிதண்ணாக்கையா சென்றே
ரிப்பிடரிவழி, தியானந்தானு அலுத்ததடா நாலுமுலக
கமுதமாச்சு மவுனமென்ற நிருவிரத்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொல், திருக்குமபன்னிரெண்டி லிருத்தியூது சோடச
மாமசந்திர லேதேயந்தோபாச்சு பசித்ததடாயோசரி, தி
ஞானசித்தி பருவமாய்நாடிவைத்துப்பழக்கம்பண்ணே ()

பழக்கஞ்செய்தாள் தனிலேபோய்கா ராமல் பாடிவை
த்தே ந னிந்நூல்த் பற்பமெல்லாம் விளக்கமல்லோகொண
டேத்திடத்திலில்லு வீணாசைகொள்ளாதே பெண்ணா
மேலே வழக்கமல்லோபசிதாகப்பிராணதாகம் ஒருசக
கூற்றிதனிலேமயங்கவேண்டாம் பிளக்குமடா உய்வித
வெடியாவிட்டால் பிணியாளனாயிருப்பாய்பேணிப்பாரே

பேணிக்கொள்ளாமல்வெகுபேர்கள் தானும் பேசை
மையினுல்லமயங்கிப் பிரண்டுபோனார் காணிக்கொத்ததினா
லேகோடிக்காச்சு - கலைகுறையினுள் குறையுங்கருத்தே

ஹதேதா-விணுங்கோசொல்லுகிறேனிற்கையோடு- பிஞ்சு
தேருதையாரேவிட்டிடாகே தோணிகொள்ளாமே உடா
பு, திமானெ சொட்டல்லோகாட்டு தித்தசசுருதிநாலே ()

நாலிலேகந்திசொன்னார் முந்நாறுக்குள் துண்ணி
கையாய்க் கொங்கணவரைநாறுக்குள் மாலைமையாய்ச்
சொல்லிவைந்தார்பொதுகையான் வாமான ஆயிரத்தி
மநாறுக்குள் பாலிலே நெய்நீர், பால் போலேதயயோ
பாடிவைக்காசி, தரெல்லம்பாருபாரு பாலிலேநிரமு
லாபதினாறுக்குள் ஞானமுண்டிகாலங்குகவின்றிட்டாரே

நவிலாமலிருக்கவிட்டிலேசூத்திரங்கள் நாதாகண்டம்
ஹந்தாரம்மறைப்புமெக் ந புனியாளாகைகந்தாறு சொன்
னானசனாகப் புதைக்காரோதிருமூலர்பொருமலாலே கவி
யாமல்சட்டைமுனிசொன்னதீட்சை சாங்கமாய்க் கோல
சொல்லிக்கிழித்தாரையோ குவிமாடல்பலபலவாக்கியமா
ரக்கவ மொட்டி னாமதனத்தைக்குறைத்திட்டாரே. ௨,௪

குறைத்தாரேயென்றுசொல்லிமயங்கவேண்டாக்கூ
ர்த்துபாரே, தனுங்குடிக்கொள்ளும் இரைத்தாரைகாரா
தபள்ளமுண்டீடா கென்றுசொன்னாமச்சமுனி யிருநா

றுக்குள் சிரித்தாரேமூலகுரு ஆ ஆவென்று திட்டந்தான்
பேச்சருமைசெய்துநன்ற வுரைத்தாரென்றதிசயித்தாரா
னதாலே உங்களுக்குச்சொன்னதில்த உகமைமாயே. ()

உகமையின்னொன்றுமில்லைவழலைகாதி உவராதி
உப்பாதி உண்மையாசுது வகையாதற்கேதென்றால் தி
சையாதி பாயதிறந்துசொல்லிவிட்டேன் உள்ளசேதி ப
கைமைபண்ணி கொள்ளாதே உலகத்தோரைப் பழியா
தேவியா சரிஷிபண்ணுக ந்நு சகமுழு துநீயல்லால்லை
தேயுண்டோ தம்பியுந்தன்னுண , யும்பையதன்னை நட்ட ()

மூடாமல்சிறிதுசனமுதலாடம்பண்ணி முழுதுமவ
ன்னைநதுபோல்பிரசங்கித்தா விடேது உடலேது யோ
மேது வீண்பேச்சா சொல்லியல்லோமாண்டுபோன கா
தேறிமலையேறிவதிகளாடிக் காயக்டுகருசுருகியுறு காம
த்தியால் குடேறிமாண் வாள் கோடாகேகாடி சொருப
முத்திபெறநவர்களுக்கமரச்சே அசு

காபுத்திரம் உயாளமேவென்றந்தார்கடாபோ
லேவானுமடாதுலதேகம அருபமுத்தியிடமல்லே பச

மனாந மபரோட்சமென்றுசொல்லுஞ்சிரவணந்தான்ப
நயபதத்தைதுசைப்பெனவசசிறதெற்றும்பின் பழங்கதை
போலாச்சுதிந்தயோகம்விட்டால் வெறுநகடத்திலிப்புரு
தாறுபோலே வேகாந்தமறியாதமிலேச்சர்தானே

மிலேச்சனென்றுசொன்னமொழி போபெய்ருக்கால்
பிரீதரித்தியினால் விண்ணைப்பாநது மலேச்சல்லோ
பாநாகள்வேறெணணி வாய்ப்பிலுக்காநூலபதததுநா
ரெல்லாக் குலேச்சதல்லால்நிருவிநறபங்காணாரையோ
ருக்கெனன்பார் சாராயககோஷதயாலே பனச்சதிலலை
மநீனாக்கிப்பாராகும்வித்தை பண்பெல்லா மைநநூற்றி
பாடனேனே

கூக

பாடுகிறேன்மணியொலியாந்தாககென்கீழே பலநாம்
புதிதற்றிருக்குக்கேனாகேனா கூடுபற்றிக்கூடியே யிழுக்
காப்போலக் குணமில்லாககூற்றுவனின்றான்பாரு நாடு
கின்றகாநுவினாலுநதும்போது காக்குநாம்பற்றுமணி கு
றுகிப்போகும் பாடுபட்டுண்ணாக்குநுனிதடித்துப்போனா
வ் பரியாசமாச்சுதிந்தயோகமபாரே

கூஉ

யோகமில்லான்றானமென்பவிண்ணைபாணடுரு
சிப்பாயாட்டாவென்னசொல்லேன் நாகமல்லோ சந்திர

னேக்கவ்வினாப்போல் நான் முகன்றன்சூட்சுமெல்லாம் நா
விலாசசு சாகவல்லேலாபடைத்தவிதிதன்னைத்தாண்டி சட்
டைமுனிகரிசாலைசாதேஎன்றா சோகமதுபோகாது நெ
டுமாளசெல்லுஞ்சூட்சுமுண்ணுவெருவாகச்சொல்கிறேனே

சொல்லவென்றாலென்குத்பிண்கூடாதையா - சொ
ல்லவென்றால்சொல்லுகிறேன்கு - சமாக - வெல்லவென்
றால்நானகத்தில்கடலாழல் - வெருசுருகுகேகாத்திரத்தி
ல்பிசிலியுண்டு - சொல்லாபின்புரொண்டி கற்பந்தாலு
செப்பரிதுபுலரெண்ணுயிரத்தில்பாரு - அல்லவடாமே
மரிஷியென்றாலுந்தான் அடுகதவாக்குரகசியமா யருளு
வோமே

சுரு

ஒமென்றபெட்டபுத்திமாணுக்களே உலகநிலமா
னிடர்க்குஆண்டுநாறு - ஆமென்றுஇருபத்தேதாமாயிரத்து
அறுநூறுசுவாசமல்லோ ஒருநாளேககுப் - போமென்று
போனதினால் நாள்குறைந்துபோச்சு - போகாவிட்டால்
போதநில்லை தாமொன்றுநினைக்கையிலே தெய்வமொ
று தாவினேந்ததன்மைமயல்லே விதிபாடானே. சுரு

விதியல்லோமதிபாச்சுவேதையுண்கேடா வேதாந்தப்
பொருளறிந்தமெய்யுள்ளோரே சதிபல்லோபண்ணிகீழே

கியைத்தாண்ட தள்ளாமலுள்ளுடைந்துசாகுநீர்கள் நிதி
பல்லேலாசவுக்காரசுன்னஞ்சுண்ணம் நேராமல்போகுதடா
நிஷ்களத்தின் பதிபல்லேலாசெதியாகும்மோட்சமாகுமபர
லோகஞ்சாதகமாரம்படைத்தவாதே கூகூ

படைத்திட்டசவுக்காரத்தெண்ணைவாங்கி- பாடினார்
சித்தரெல்லாம்பானஷயாலே-உடைக்கல்லேலாசொல்லுகி
தேன்கருமானத்தை- ஊஆஒவென்றெழுத்துகங்கையாச
க-மலைத்தனமாய்க்கிரியாததுதானாகம் வாங்கிபல
லோசவுக்காரவழலேதாய்த்து - புடத்திலீட்டுபெரித்து
ளி - சுண்ணாம்பாகிப் பொன்மேருமாறஞ்சுபுத்திபாரே.

புத்தியுடன்பூஉப்பு சொல்லக்கேளு - பூநூபல
மொன்றுபூமொன்றுகத்திபண்ணிபூநீறறைக்கல்லுதிட்
டுதுடியானபூரமைக்ககூடச்சேத்து வெற்றிபெறாகும்
நிம்கலகண்ணீரால் விரவியொருபீங்கானி லடைத்துக
கொண்டு சத்தியம்போல் சிலைமண்ணே ரேழுஞ்செய்து
தனிபுடமாயரண்டுமுழுத்தாவுசெய்யே. கூகூ

தாவுள்ளகுழிதனிலேபீங்கானிட்டுச் சருகுகட்டச
ண்ணாம்புவதின்மேல்கொட்டி காவல்ட்டுக் கமிமன்ருதி

ங்கள் க' - ந் கடு க் காஸ்வினே ன் துநி, ந் குங் கற்பூரந் காண் னு
வெல்லாந் தானெடு க் துஅண்ட நீரிஸ் பொடி க் திட்டு க் விபி
ல்நைக்கா ிபேயாகும ன்னவல்லேலா ஆவக்கு உயிருமாச
சு உத்திபண்ணிப்பார் க் கவுங்கற்பூரமாமே. சூ 7௦

உ . பலபிலாபிண்டத்திற் சேர் க் கபோது உடலுயிரு
மொன்றாகிப் தணனி ராச்சு அப்பல்லேலா முப்பூவாகாணி
யானி அனாதவிட்டா கட்டா துவழலைமாதகம் செ பா
லேலாபந் திக்குமுடலாச்சு தீட்சணமாயிங்க. நூல் தெளிவே
மெந்த முப்பொருளுமொன்றாகி ரிவ் றசோதி மூலவட்ட
குருவருளால் மொழிகான் முற்றே 117



உரோமரிஷிகுத்திரம்

முற்றிற் று.

